

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 2. Maiori proprietate vocatur Crux Christi arbor vitæ spiritualis Ecclesiæ, quàm illa quam Deus plantauit in paradiſo ad vitæ corporeæ conseruationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](#)

tem: posuit in ordine gratae alia non minora o-
perari mirablia. Hoc dico Crucis esse myste-
rium.

C 3. " Nominum Conditor intendit mundum fundare,
II. " neque S. Ecclesiam, ubi nomina habetur natura,
Crox " noua vita, nouae scientiae, negotia nova, contra-
fundatus novi, id est tanta fortitudine, ut **Forta inferi**
mentum " non prevalens aduersus eam. In qua ita confit-
est Eccl. " tej claram incola, ut mous Sion, sic placentie Da-
cifix. " vid. Quale futurum igni et fundamentum a-
dificij adeo confitanti & solidi! Ad hoc Crucem
erigit, quae est mare amarum, mare in quod omni-
na de flumine flumina penarum, tribulationum,
adversitatum & ignominiarum. Narrat Suidas
III. " quod Atheniensis, quos mundus coluit ut omnium
Athe- sapientissimos, vito pauperi, quem omnes
men- opprimerant adserentes, iactura bonorum, fa-
tes.
quid loris, honoris, filterum, domus, & vite; illi inqua-
ver- ger Cracem superimponerent; hanc etenim cene-
bant vi mare tribulacionum, adversitatum, & ca-
lum, signum
laminatum: imo & in Christo hunc aduentum
significant: " nam cum ad illam pertinet, a Propheta talis vi-
deatur, et eum nominet **Venit dolorum**, in que Cruci
ci affixum omnes irmeunt: flos eius dolorum &
afflictionum: unde in illa sufficiunt exclamationes
posuit: **Venit in afflictum maria**. Hoc mare pre-
narrum, cruciazum & ignominiarum statim vi
nomi mundi & Ecclesie lux fundamentum. Hic
solidans **Virtutis qui habent in eis**, tota e-
mam solidas & Ecclesie confidentias nascuntur,
de Cruci, omnibusque virtutis quae possit fructum
preferre copiosum. Hinc flumina scaturunt Sacra-
mentorum, quibus rigatur ipsa & fecundatur
hinc fonte ebullientia gratiarum, remilio
cuparum, iustificatio peccatorum, gratia iusti-
tum, gloria demique beatorum. Hinc emanat fi-
des Patriarcharum, spes Prophatarum, charitas
Apostolorum, ioritudo Martyrum, fidelitas Detec-
torum, perfectioria Confessorum, per tenaciam
Monachorum, puritas Virginum: **Cruce sua / fe-**

D. " audio perorante in D. Leonem Pontificem son-
Ser. 8. " est omnium benedictionum, & omnium causa gra-
titudinum. Quinamodo idcirco, ut dixit Apostolus: **Nos**
potius gloriaris sportes in cruce Domini nostri Iesu
Christi, in que eis salus, vita & resurrectio nostra.
Hoc est illud fundamentum. **Va agna terra sit Cruce**
arborem sustinet: ita D. Chrysostomus: **Ita ve nulla sit**
des, nulli spes, nulla caritas, poenitentia nulla,
nulla remilio peccatorum, nisi per Crucem, nec
vita bona cogitationis, potest hercula in anima
CHR. " pullare, que non ab ipsa dependeat. Idcirco no-
modo " men ex morte. D. Chrysostomus: **Cruce imponeendum**
Cruce " est **Cruce fundamentum Ecclesie.**
TOM. 3. 37.

S. 2. Maiori proprietate vocatur **Crus Christi,
arbor vite spirituali Ecclesie, quam**
quam Deus plantauit in paradiso atra
corpore conservationem.

EX predictis declarat D. Augustinus: **Illi sunt**
probantes D. Damasceno verius vocati posse
Lignum vita, quam arbor illa quam Deus in die
Paradisi collocauit, ad vita eorum, oraliter con-
seruationem. Afferit Deus tanquam tempore proprie-
tato durabile arbor illa: vita pretiosa: in illa
vita atque ex illa dependet. Hinc ratione
prosternimus quas Evangelista D. Ioannes, tekstum
propulsus Nicodemum. Era: Nicodemus
Principis Synagogae bona vita intemperie, &
militare compicuum, quamvis enim esset Mag-
ister in Israele, cognovit ramen Christum in do-
gnitate Magisterij superiorum: etenim rite pro-
pens eius operatus intellectus & credidit con-
Magistrum de celo: venisse nos viam eam do-
ctorum: cuiusque ipse cupiens accedit lectionem
ab eo auditoris: quemque inlatam virgine in do-
ctorum in vera influitur Theologia. Hanc quippe
Christus praelegere: atque primum eius linea
principium, necessarii requiri nonum est, no-
vum natum, etatem, nominum mundum, monos homi-
nos, nouam vitam, non um agendi modum, no-
vum denique negotium nostrum. **Amen dicitus**
quis reparat fieris dense, non potest inveneri
genus Dei. Oblupescit Nicodemus, & excla-
mat: O Domine quomodo possum hoc habere?
Quomodo possum homo natus, cum si finxit? Quid
nam est haec Domini doctrina quam proferit?
Axioma est philosophicum, quod in conti-
fici, natus incipiens sit a faciliter & frane-
tatori: sicut qui ascenderit in altum incipiat gradus
terre vicinioribus. Hoc quid natus, et pro-
cipio proponit, tantum patrem circumsciscere
dictum metitio: **Quomodo possum haec fieri? Fallo-**
tis & Princeps respondebit Redemptor noster:
enam tibi praelego, nisi magis communis
dignatio huic Theologia, evulsa Alphabeto?
& hic primus est gradus in terra proximum, natus
illum possit capere ex rebus: in animaliterum in
domesticis: in tamnum ut nbi possim dicere, natus
huc vigeat tibi non nisi testem praeponit:
Tertius dixi vobis. Homo, ut regnum Domini
possidat, oportet ut sit filius Dei, & incepit.

Non contradicat etenim in omni lege qui ius ad regnum habet. Pater filius est, & quod reddit illum capaces ad illud possidendum. hoc esse datum, quod ab ipso natus sit: *Sifili & heredes.*
Per noscere quia nascitur in terra, non natus filius Dei, nec celestis, sed filius hunc habes ad terram: unde ex hoc ius tantum habes ad terram: ignis ad bonorum celestium possesso-
rum & regni Dei consecrationem, naturas alia sequuntur, per quam nascuntur cum natura celesti, & sibi Dei.

Et hec me, ait Dominus. Extra controvenerem est, quod filius habere non posse, esse nobilitatem & naturam, quam Pater a quo pro-
venit est. Eheu in potelli Leo, nisi catulus de
hunc natura, nec e curis, nisi de equo progenitus:
quoniam causa de terra nascitur, naturam habere
non potest celestem: nec id quod de carne pro-
ducere, sibi potest habere spiritus, sed carnis:

*Quia natus est ex carne caro est, & quod
nam ex spiritu, spiritus est.* Cum igitur haec
sit natura per quam homo de parentibus
naturam carnalem & terrena, per hanc habere
decedit naturam spiritualem & celestem: *Primum
Adam de terra terrenos, quales & terrenos, tales
eritis.* Necesse ergo est alia nasciatis per
quam nasciatis ex spiritu Dei filius Dei: & hanc
est nichil est in ultimo: *Ex aqua & spiritu S-*
piritu. Princeps Synagogae, hoc tibi sit manifes-
tum nomen requiri mundum, nouos homines
cum nova nasciatis nouaque natura, ita ab ha-
cerne diffiniuntur, ac spiritualiter differunt a carnali.
Hic res ipsa dicitur Redemptor noiter de fun-
datione Ecclesiae, ex hoc novo Orbe cum
nouis incolis, nouis legibus, & nouis hominibus:
Domine, super quid noui hanc fundabis mun-
dum in Cœlo: *Sicut Moyses exaltauit serpente-*
m deo: ita exaltari oportet filium hominis: ut
omnes qui eritis in pleno, non pereatis, sed habeatis
vivere eternam. Quemadmodum remedium, fa-
bilem, vitam respirationem, & omnem felici-
tam quam quos serpentes momorderant fun-
datis in serpente ereculo in spite: sic & vitam
spiritualem, gratiam, virtutes, dona, & quidquid
necessarium requiri ad aeternæ vitæ confe-
quenti, dependens a Cruci, & huic innuitur, in
Cœlo, et cœlestis sunt. Et hoc summarium
est ac tota Theologia celestis fundamentum:
huc quantum est lectio fundamentalis, quam
Cœlestis proponit iis, qui in via cœli doceci-
menta continent.

§. 3. Complerunt Deum peccata & sacrilegio
populi sui murmuraciones, ut eos omnes de-
laret per serpentes ignios, quos immisit.
Quamus dum ad eum per paenitentiam re-
cursum, eis contra mortuus remedium fecisse
providet.

C ompletatur ex predictis hoc Euangelium
admiranda mysteria. Ea tantummodo de-
clarabo quia S. Crucis spectant arcam: illa que ita apposite Deus & Dominus noster à
mille quingenies & pluribus annis delineavit in
actu illo serpentis anni, quia ita singulari diuin-
i noque spiritus Christus cum Nicodemo locutus
expendit. Omnis nota est historia scripto-
re Spiritu S. in lib. Num. Populus hic ingratitudine
maxima laborabat, cuius naturam optimè
noverat ille & expertus fuerat, qui comparauit
eum pullo equino feroci, & indomito: Qui ple-
nè laginatus non alias reddis gratias, quam cal-
cibus impetrare cum à quo lantili excipitur, In
crassissimus est dilectus, & recalcitravit. Ita recalcitra-
truit potquam illi Deus aquam produxit de
petra, suam adeo ut mellis dulcedinem exce-
deret: «Bombyce depluit manna de celo, An-
gelicus manibus preparatum: Nec enim pro tali
beneficio gratas retulit concubientes, sed insu-
per infolentissima contra Deum seditione perti-
nax recalcitrauit, vili faciente ferulum hoc sibi
traditum, mille modis nauscabundus Manna de-
testans: maculamque divinae potentie iniunx-
factilegam: oblocutus: quod qui parcus adeo
illi fuerat & auarus, modica vigore potentia;
quodque ipsum de Egypto educens, fraudibus
leduxerat, vbi alia comedebat, & cepas in fatu-
itate. Tanta non fert Deus impudentiam: *Quamobrem misit Dominus in populum ignios*
serpentes. Vocantur ignis serpentes, vel accensi,
vel propter colorem, videbantur enim esse flam-
ma ignis vehementioris: vel (qui magis affen-
tior) ab effectu, nam mordendo ardens ita ve-
nem infundebant, vt momento temporis fin-
guli ardentissima febris exsudarem, idcirco Spir-
itus S. vocat hoc genitum serpentes, pervertem, &
ait quod inter homines crudeli quodam furore
serpentes, & opinor quod ote ignis scimillas e-
sunt: *Superemur sua bestiarum ira, morti-
bus perierimus solubitorum exterminabamur.*

Pecna haec culpa correspondebat.
Solet Deus teste Spiritu veritatis eo ipso pun-
ire, quo peccator illud offendit: *Per quis quis pec-*

CCCLVII.